

เนื้อหาที่ ๒

หลักการเขียนวรรณยุกต์ (ต่อ)

๒. พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง (ข ฃ ฉ ฐ ถ ผ ฝ ศ ษ ส ห)
ใช้รูปวรรณยุกต์เอกและโทตรงกับเสียงวรรณยุกต์ ดังนี้

วรรณยุกต์		ตัวอย่างคำ
เสียง	รูป	
เอก	◌่	น้ำ ผิง เสื้อ ห้าม
โท	◌้	ข้า หิ้ว เสื้อ ห้าม

ข้อสังเกต อักษรสูงไม่ใช่ไม้ตรี (◌๊) และไม้จัตวา (◌็) ผัน

๓. พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ (ก ค ฅ ง ซ ฌ ฉ ฎ ฏ ฌ ฎ ท
ธ น พ ฟ ภ ม ย ร ล ว พ ฮ) ใช้รูปวรรณยุกต์ ดังนี้

วรรณยุกต์		ตัวอย่างคำ
เสียง	รูป	
โท	◌่	คำ ชู่ ทุง โนน พี่ แม่ เล่า
ตรี	◌๊	โค้ง ซ้อย ฟั้น ม้า แยม ฐู ล้อ

ข้อสังเกต ๑. อักษรต่ำไม่ใช่ไม้ตรี (◌๊) ผัน

๒. อักษรต่ำคำตาย สระเสียงยาว ไม่ใช่ไม้เอก (◌่) ผัน แต่คำเหล่านั้นจะมีเสียงโท
เช่น เลียด งอบ โขก ซอกแซก ทอด นอบ พุด มืด ยืด ราด แลก

๓. อักษรต่ำคำตาย สระเสียงสั้น ไม่ใช่ไม้โท (◌้) ผัน แต่คำเหล่านั้นจะมีเสียงตรี
เช่น กัด งด ชิด ชุก เทอะทะ นะ เพาะ เม็ด แยะ ชุด เลอะ วัด

เนื้อหาที่ ๒ (ต่อ)

หลักการเขียนวรรณยุกต์ (ต่อ)

๔. พยัญชนะต้นคู่ (ในที่นี้หมายถึง อักษรควบและอักษรนำ)

เช่น ปล่อย ครั้ง หน้าย หวาน พยัญชนะต้นคู่คือ ปล คร หน หว การผันวรรณยุกต์ ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ของพยัญชนะต้นตัวแรกเป็นหลัก จากนั้นจึงใช้หลักการ เช่นเดียวกับการผันวรรณยุกต์ที่ปรากฏในพยัญชนะต้นเดี่ยว

➤ พยัญชนะต้นคู่ที่ตัวแรกเป็นอักษรกลาง

วรรณยุกต์		ตัวอย่างคำ
เสียง	รูป	
สามัญ	ไม่ปรากฏรูป	ปลา แครง กลมเกลียว
เอก	◌◌̣	แกร่ง กล่อง กว่า ตรู้ เปล่า อย่า
โท	◌◌̣̄	กล็อง แกล้ง กวาง เป็ียง ปล็อง
ตรี	◌◌̣̄̄	กรี้ดกรี้ด กรีก ปู้ดปรีด เปรีด
จัตวา	◌◌̣̄̄̄	แปรี ปรี้อ ปรู้

➤ พยัญชนะต้นคู่ที่ตัวแรกเป็นอักษรสูง

วรรณยุกต์		ตัวอย่างคำ
เสียง	รูป	
เอก	◌◌̣	ขล้วย ไขว่ ไหญ่ ไหม่
โท	◌◌̣̄	ขว้าง ไขว่ สร้าง หน้า ไหว่

เนื้อหาที่ ๒ (ต่อ)

หลักการเขียนวรรณยุกต์ (ต่อ)

➤ พยัญชนะต้นคู่ที่ตัวแรกเป็นอักษรต่ำ

วรรณยุกต์		ตัวอย่างคำ
เสียง	รูป	
โท	◌่	ครู๋ คล่อง พร๋น พล่า
ตรี	◌็	คร้าม คล้อย พร่อม พลั่ง

✚ คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ

๑. คำที่มาจากภาษาจีน ใช้วรรณยุกต์ตามหลักคำไทยที่กล่าวไปแล้ว
เช่น ก๊ก เกี้ยว เจ๊ กั๋ง ใต้กั๋ง กัวยเตี่ยว

๒. คำที่มาจากภาษาตะวันตก ส่วนใหญ่ไม่ใช้รูปวรรณยุกต์กำกับ
เช่น กาแล็กซี่ คอนโดมิเนียม คอมพิวเตอร์ โควตา ดอกเตอร์ เต็นท์ เทคโนโลยี
แท็งก์ ไรต์คลับ ปิกนิก แต่มีบางคำที่มาจากภาษาตะวันตกแล้วใส่รูปวรรณยุกต์ซึ่ง
เป็นไปตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ เช่น ก๊อบปี้ ลูกกี้ โคม่า
เซ็ด เซรุ่ม แท๊กซี่ ไนต์ ปลัก โป๊ป ฟุตสแก๊ป ฯลฯ

เนื้อหาที่ ๒ (ต่อ)

หลักการเขียนวรรณยุกต์ (ต่อ)

สรุปความรู้

๑. คำไทย มีหลักการใช้วรรณยุกต์โดยพิจารณาจากพยัญชนะต้นที่เป็นอักษร ๓ หมู่ ดังนี้

๑.๑ อักษรกลาง ใช้รูปวรรณยุกต์ครบทั้ง ๔ รูป และรูปจะตรงกับเสียง

๑.๒ อักษรสูง ใช้รูปวรรณยุกต์ได้ ๒ รูป คือ ่ ๊ และรูปจะตรงกับเสียง

๑.๓ อักษรต่ำ ใช้รูปวรรณยุกต์ได้ ๒ รูป คือ ้ ๋ แต่รูปจะไม่ตรงกับเสียง

หากเป็นคำที่มีพยัญชนะต้น ๒ ตัว ก็ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ของพยัญชนะต้นตัวแรกเป็นหลัก

๒. คำที่มาจากภาษาอื่น เช่น

๒.๑ ภาษาจีน ใช้วรรณยุกต์ตามหลักคำไทย

๒.๒ ภาษาตะวันตก ส่วนใหญ่ไม่ใช้รูปวรรณยุกต์ ยกเว้น คำที่กำหนดไว้ใน

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน

